

Preek Hand. 2: 1-13, 1 Cor. 2: 9-15 HSV

Broeders, zusters, gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het gebeurt nog wel eens een keer dat Marja mijn vrouw en ik samen in de kamer zitten en dat mijn vrouw dan aan mij vraagt: 'waar denk je aan?' Heel vaak antwoord ik dan met 'niks...., helemaal niks!' Waarop Marja dan reageert dat dat niet kan. Je kunt volgens haar niet 'niks' denken. Maar echt waar, zusters, wij mannen kunnen dat. Maar ik weet inmiddels dat dit bij de meeste vrouwen anders werkt. In ieder geval bij mijn lieve vrouw. Haar gedachten staan zelden stil.

Dus mannen, ga er nooit vanuit dat je vrouw ook aan 'niks' denkt, maar vraag gewoon af en toe aan haar waar ze aan denkt, want dat is de enige manier om er achter te komen. Stel dat ik wil weten wat mijn vrouw denkt, dan kan ik daar alleen maar achter komen als ze het mij vertelt. Wij kunnen elkaars gedachten niet lezen.

Nou dat zegt Paulus ook ongeveer in de 1 Corinthie brief. *Wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is....(2:11)*. Je kunt geen gedachten lezen, iemand weet alleen maar zelf wat hij of zij denkt.

Paulus gebruikt dat voorbeeld van je verborgen gedachten om uit te leggen wat er met de komst van de Heilige Geest is gebeurd. *Zo kent niemand de dingen van God dan de Geest van God. En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is.....(11,12)*. Op de Pinksterdag heeft God zich in Zijn hart laten kijken. Pinksteren is de dag waarop God Zijn hart liet spreken. God is gaan vertellen wat er in Zijn goddelijke hart leeft. In alle talen moet het klinken.

En waarom deed God dat? Vs. 12: *opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn.*

Daar gaat het om! God wil dat wij mensen weten van Zijn genade. Natuurlijk, Pinksteren is het feest van de Geest, maar ten diepste wil de Geest niet zelf in de picture staan, maar wil de Geest ons duidelijk maken wat God gedaan heeft door Jezus Christus. Want als we ooit iets willen snappen van die genade van God, dan moeten we naar Jezus kijken.

Zijn menswording met Kerst was genade. Hij vernederde zichzelf, gaf Zijn hemelse positie op om de zoon te worden van een jong Joods meisje, die zwanger was voordat ze trouwde, en wie z'n vader was, was uiteraard onderwerp van gesprek in Nazareth. Zo kwam Hij.

Zijn kruisdood was genade. Hij nam onze zonden mee naar het kruis. Eeuwenoude woorden van Jesaja gingen bij z'n dood in vervulling: *om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld....Zijn striemen brengen ons genezing, de HERE heeft onze ongerechtigheid op Hem doen neerkomen.* Voor Hij z'n laatste adem uitblies riep Hij het uit: *het is volbracht!* Het is klaar, m'n taak vervuld.

Pasen is genade. Zijn overwinning over de dood is het garantiebewijs dat de dood z'n macht over ons kwijt is. Hij is de eerste en wij zullen allemaal volgen. We zullen opstaan. *De dood is verzwolgen in de overwinning, dood waar is uw overwinning, dood waar is uw prikkel?* (1 Cor. 15:55) juicht Paulus in 1 Cor.15. Of het graf echt leeg was op die Paasmorgen is bepalend voor uw en mijn eeuwige toekomst.

Hemelvaart is genade. Met hemelvaart geeft de Vader Jezus de plaats weer terug aan z'n rechterhand en laat zodoende zien dat Hij het verlossingswerk heeft aanvaard. En sinds hemelvaart is er iemand bij de troon van God die genadig voor ons bidt en pleit.

En met Pinksteren wil God die boodschap van genade de wereld inbrengen. En dat doet Hij door Zijn Geest. Die uitstorting van de Geest is net als Kerst, Goede Vrijdag, Pasen en Hemelvaart een heilsfeit. En net als die andere heilsfeiten is Pinksteren eenmalig. Jezus is eenmaal geboren, eenmaal gestorven, eenmaal opgestaan en eenmaal naar de hemel gegaan. De Heilige Geest is ook eenmaal uitgestort. Tussen twee haakjes, in feite klopt het dan ook niet als we bidden of zingen of God zijn Geest over ons wil uitstorten. Dat heeft God al gedaan op de Pinksterdag in Jeruzalem ongeveer in het jaar 33 na Christus. Een historisch feit. Pinksteren hoeft niet herhaald, maar natuurlijk mogen we wel bidden om het werk van de Geest onder ons. Dat moeten we zelfs doen! Want die Geest die sinds de Pinksterdag over de wereld waait heeft nog altijd niet aan kracht ingeboet. Ook vandaag wil de Geest zijn werk doen.

Hoe zou je dan het werk van de Geest het beste kunnen omschrijven?

Ik zei net al dat de Geest ons Gods hart wil laten kennen. Hij wil ons laten zien wat God in zijn genade geschonken heeft. Vandaar ook dat de prediking van Petrus op de Pinksterdag 'christocentrisch' is. Christus staat centraal. Petrus legt uit dat Jezus die door de joodse leiders aan het kruis is gebracht de Verlosser van de wereld is. En hij legt uit dat de diezelfde Jezus de dood heeft overwonnen. In de boodschap die de

Geest de wereld inblaast staan het kruis en de opstanding van Jezus centraal. Het gaat om Hem en om Hem alleen. Zonder dat kruis kan er geen vergeving beschikbaar komen en zonder de opstanding kan er geen overwinning op de dood zijn. Geloof in Christus is dan ook het bewijs dat iemand de Geest ontvangen heeft. Als Paulus in Hand. 19 aan een groep mensen vraagt of zij de Geest ontvangen heeft, en als blijkt dat deze mensen geen weet van de Heilige Geest hebben, dan gaat hij hen niet een les 'Pneumatologie' over de Heilige Geest geven, maar dan spreekt hij over Christus en zijn verlossing! Prima als we Pinksteren het feest van de Geest noemen, maar dan wel blijven realiseren dat de Geest Christus aan ons wil openbaren en ons wil overtuigen van Christus' verlossingswerk voor ons. Dankzij Christus' verlossingswerk staat er niets meer in de weg en zijn we geliefde kinderen van de Vader geworden. Dat is je identiteit. Je bent verlost, je bent geliefd, je bent Gods oogappel!

En is daar dan alles mee gezegd?

Nee, gelukkig niet. Als we dat zouden zeggen dan zouden we het werk van de Geest wel heel erg versmallen. Alsof de Geest er alleen is om duidelijk te maken wat Jezus voor ons heeft gedaan zodat we verlost kunnen worden uit onze verloren toestand en dan vervolgens alleen nog maar hoeven te wachten totdat we definitief verlost zijn op de nieuwe aarde.

De Geest wil ons namelijk niet alleen overtuigen van de waarheid over Jezus, maar de Geest wil ons ook vormen naar het beeld van Jezus. Vanaf het moment dat we Jezus als onze Verlosser en Zaligmaker aanvaarden begint een nieuw leven. De bijbel vergelijkt dat begin wel met een 'nieuwe geboorte' of 'wedergeboorte'. Zoals onze natuurlijke geboorte het begin is van ons leven hier op aarde, zo is de nieuwe geboorte het begin van ons leven als christen. Dus een wedergeboren christen is niet een bijzonder soort christen, alsof je niet-wedergeboren christenen hebt en wedergeboren christenen. Een kenmerk van een christen is dat hij of zij wedergeboren is. Wie niet is wedergeboren is geen christen.

En toch blijven we dat wel lastig vinden. Ik vraag wel eens aan mensen in de gemeente of ze wedergeboren zijn, en dan durven ze daar toch niet volmondig 'ja' op te zeggen. Dat zeg je niet zomaar van jezelf, wat denk je wel?

Maar een wedergeboren is niet een bijzonder soort christen. Een wedergeboren christen is iemand die dankzij het overtuigende werk van de Heilige Geest 'ja' heeft

gezegd tegen Jezus' verlossingswerk en een volgeling en een kind van Hem is geworden. Meer niet. Die keuze kun je alleen maar maken dankzij de Geest. En wie die keuze maakt ontvangt ook de Heilige Geest. Iedereen hier in de kerk moet die vraag voor zichzelf kunnen beantwoorden. En als je twijfelt, vraag dan eenvoudig of Jezus je verlossen wil en spreek uit dat je het stuur over jouw leven in de handen van de Heilige Geest wil leggen. Wacht daar niet mee! En als je dat doet, reken er dan maar op dat de Geest met je bezig gaat.

Misschien moeten we nu maar gewoon even een moment van stilte nemen, om in ons hart tegen God te zeggen dat we Christus willen aanvaarden als onze Verlosser en dat we het stuur over ons leven aan de Heilige Geest willen geven. Het doet er niet zoveel toe hoe u dat uitspreekt naar God toe. Het zit niet in de formulering, maar in uw hartsgesteldheid. God weet wel wat er in uw hart leeft en Hij hoort heel graag wat u nu naar Hem in stilte wilt uitspreken. Laten we even stil zijn.

Als een baby geboren wordt dan is het in alles afhankelijk van z'n moeder. Het kan zich niet aankleden, het kan zich niet zelf voeden, het kan z'n hoofdje nog niet optillen, en voor een baby is het normaal dat 'ie boertjes laat en in z'n luier plast. Dat is normaal. Maar een baby blijft geen baby. Er komt een moment dat ouders niet meer 'goed zo' zeggen als er een boer gelaten wordt. Bepaald gedrag hoort bij een bepaalde leeftijd.

In geestelijk opzicht is dat niet anders. In 1 Cor. 3 spreekt Paulus zijn verbazing uit over het feit dat er mensen zijn in Corinthe die leven als 'onmondigen', als 'jonge kinderen in Christus'. Er heeft geen verandering plaatsgevonden, geen groei, deze mensen zijn baby gebleven, terwijl ze toch al een hele tijd geleden tot geloof zijn gekomen. Ze zijn als het ware bij hun geboorte blijven stilstaan. Uiterlijk is er nauwelijks verschil te merken met ongelovige mensen. Hoe mooi het ook is, als iemand voor Jezus kiest en een nieuw mens wordt, je moet geen baby blijven! En dat geldt ook voor ons. Het gaat er niet alleen om dat je gelooft, hoe belangrijk ook, maar het is ook de bedoeling dat je groeit naar geestelijke volwassenheid!

En die groei is ook het weer het werk van de Heilige Geest, niet van onszelf. Een baby gaat groeien als hij het juiste voedsel krijgt en dan volgt de groei als vanzelf. Wij gaan ook geestelijk groeien als we het juiste geestelijk voedsel tot ons nemen en dan zal de groei ook vanzelf gaan plaatsvinden. Vrucht dragen noemt de bijbel dat. U kent die tekst waarschijnlijk wel, de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, geduld

enzovoort. Je zou dat het karakter van Jezus kunnen noemen. De Geest wil in ons uitwerken dat we op Jezus gaan lijken.

Een vergissing die heel veel christenen maken is dat ze denken dat ze zelf die vrucht moeten produceren. Krampachtig gaan ze dan proberen om liefdevolle, blijde, geduldige christenen te zijn. En soms gaat het ook nog wel even goed. Maar je kunt erop wachten dat je schrikt van jezelf op het moment dat je even minder liefdevol of helemaal niet blij of geduldig bent. We kunnen gewoonweg niet zelf deze vrucht produceren. Dat zal de Geest in ons moeten uitwerken. En een groot verschil met wedergeboorte is wel dat je de wedergeboorte een moment zou kunnen noemen, maar onze geestelijke groei is veel meer een proces. Dat is bij onze natuurlijke groei ook zo. Je kunt wel een geboortedatum noemen, maar geen groeidatum. Groei zie je niet in één keer. Als je je kinderen iedere dag ziet heb je het nauwelijks in de gaten, maar als er iemand is die je kind al een tijdje niet gezien heeft dan valt het op: wat ben jij groot geworden!

Zo word je ook niet van het één op het andere moment een liefdevol of geduldig mens. Mozes was aan het begin van z'n leven een moordenaar, een driftkop, maar aan het eind van z'n leven, na een levenslange wandel met God noemt de bijbel hem de zachtmoedigste van alle mensen. Zo was hij niet toen hij jong was, zo was hij aan het eind van z'n leven. En het bemoedigende is dat God niet gewacht heeft tot het eind van Mozes' leven voordat hij hem inschakelde. Nee, God was volop met Mozes bezig om hem te maken zoals hij zijn moest, maar toch werd hij gebruikt. Gelukkig maar, ik zou geen preekstoel meer durven opklimmen als ik eerst een perfect christen moest zijn voordat ik mocht preken. Ik zou nooit aan preken toekomen. We zijn niet perfect, u niet, en ik niet. Het is pure genade van God dat Hij mensen zoals wij wil inschakelen bij het brengen van zijn Blijde Boodschap. We zijn nog niet wat we zijn moeten, maar goddank – en ik hoop dat u dat ook kan zeggen – ik ben ook niet meer zoals ik vroeger was. Want God is met me bezig en dat komt omdat ik Zijn Geest de ruimte wil geven in m'n leven. Ik voed me met het juiste voedsel. Ik neem Gods woord tot me, ik wandel met God, ik onderhoud liefdevolle relaties met m'n broers en zussen in het geloof. Want ik kan ook hen niet missen in m'n groeiproces. Zij zijn door God aan mij gegeven om mij te helpen in m'n groeiproces. Ze vormen mij. Ik heb hun liefde nodig, ik heb hun vergeving nodig en ik heb hun gebed nodig. En andersom is dat niet anders. Slordig omgaan met kerkgang en bijbellezen is

hetzelfde als een gezonde maaltijd laten staan. Dat moet je niet te vaak doen, dan wordt je groei belemmerd.

En terwijl God met ons bezig is om ons te vormen naar het beeld van Christus wil Hij ons nu al gebruiken. Tijdens de verbouwing gaat de verkoop gewoon door. Dat is ook weer zo bemoedigend. De bijbel is daar weer zo eerlijk in. We hoeven nog niet perfect te zijn. Maar laten we het daarom niet omdraaien. Omdat we niet perfect hoeven te zijn geeft God ons geen vrijbrief om niet te groeien. Ik hoor mensen nog wel eens zeggen dat ze 'ook maar een zondaar' zijn. Als een soort vrijbrief om niet te veranderen. Als we daar zo mee omgaan dan hebben we er niks van begrepen. Jazeker, we zijn niet zonder zonde, u niet en ik niet. Maar we berusten daar niet in. Omdat onze zonde een tekort is. Iets wat nog hoort bij ons oude leven.

Het is Pinksteren geweest. Ruim tweeduizend jaar geleden is de Geest als nooit tevoren gaan waaien. De Boodschap van Jezus is de wereld ingeblazen. In één generatie tijd kwamen duizenden en duizenden mensen tot geloof in Jezus Christus. En nog altijd gaat het door. We hoeven ons echt niet blind te staren op West-Europa, waar kerken leeglopen. Wereldwijd zijn er nog nooit zoveel christenen geweest als vandaag. En nog dagelijks komen er veel mensen tot geloof in Jezus Christus, ver weg en dicht bij. En natuurlijk, het is waar, christenen en kerken hebben lang niet altijd goed reclame gemaakt. We hebben het beeld van Christus besmeurt en we doen dat nog elke dag. Ieder conflict tussen christenen, iedere kerkscheuring, iedere keer als we weer schrikken van seksuele misbruik in kerken en gemeenten, iedere keer als we horen van financiële misstanden in kerken zal de duivel dat gebruiken als het bewijs dat de boodschap van Jezus mensen niet ten goede verandert.

Maar er is ook een keerzijde. Gelukkig wel. Christenen in wie de Geest een werk begonnen is maken een verschil. Al is het beeld dat ze afgeven van Christus hier en daar nog vertekend. Hij wordt wel herkend. De Geest is overtuigend bezig met maar één doel:

De hele wereld moet het weten wat God ons in zijn grote genade geschonken heeft.

Zullen we maar meedoen en ons voor dat geweldige doel laten inschakelen?

AMEN

Mei 2015
G.P. Hartkamp
Wapenveld